

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

مقدمه

قرآن، کلام الهی و سرمایه جاودان انسان، از بد نزول تا عصر حاضر همواره مورد توجه خاص مسلمانان بوده است. این توجه به قرآن باعث رشد هنرهای خطاطی، مرکب‌سازی، تذهیب، ترصیع، تحریر، حل کاری، طلاکاری، افشارگری، ابری‌سازی، حاشیه‌سازی، دندان‌موشی‌سازی، کمندکشی، فضایی و صحافی شد و هنرمندان در پدید آوردن یک نسخه هنری و مصور هماهنگ با هنرمندان دیگر فعالیت می‌کرده‌اند تا اثری ارجمند بر اساس مکتبی خاص ایجاد کنند. تحولات سبک‌های تزیینی و مکاتب هنری قرآنی، به دلیل محدود بودن دست‌نوشته‌های دارای ترقیمه یا تذهیب امضاشده، پیچیده و دشوار است. بسیاری از دست‌نوشته‌های نفیس و ارزشمند نیز در زمرة این آثار قرار دارند؛ چراکه نام کاتب یا مذهبشان نامعلوم بوده و تاریخ یا سندی وجود ندارد که محل کتابت یا نام سفارش‌دهنده آنها را ذکر کرده باشد.

یکی از دانش‌هایی که بر اساس آن به شناسایی مصاحفی که محل و زمان کتابت آنها نامشخص است، می‌توان پرداخت، دانش نسخه‌شناسی است که به معنای مهارت و دانشی است که می‌توان بر اساس آن نسخه‌های خطی را از جهت‌های مختلف توصیف و معرفی کرد و مشتمل بر قسمت‌های ظاهری و فیزیکی کتاب خطی است و می‌توان ویژگی‌های به دست آمده را بر اساس مکاتب هنری سازنده آنها در مکان و زمان مشخص طبقه‌بندی کرد که به جهت شناخت نسخه‌های خطی ارزشمند هستند. در میان مکتب‌های هنری ایرانی - اسلامی، مکتب شیراز با تأثیرپذیری از هنر ایران قبل از اسلام، مسیر تکامل خود را در دوران اسلامی طی کرد. با آغاز سده نهم هجری قمری شهر شیراز مرکز تجمع هنرمندان شد و شیوه‌ای از کتاب‌آرایی رواج یافت که تا نیمه نخست قرن دهم هجری قمری در تئین مصاحف و نسخه‌های فاخر به کار رفته است.

از پژوهش‌هایی داخلی که به نسخه‌شناسی و تزئینات آثار مکتب شیراز پرداخته‌اند می‌توان به آژند (۱۳۸۷) در کتاب «مکتب نگارگری شیراز» اشاره کرد که با حضور شاهزادگانی هنرمند به نام اسکندر سلطان و ابراهیم سلطان پرداخته که با انتخاب هنرمندانی بزرگ و سرمایه‌گذاری هنگفت، کتابخانه و کارگاه هنری در رقابت با هرات ساخته و مکتبی پرمایه و غنی به نام مکتب شیراز به وجود آورده‌اند. صحراء‌گرد (۱۳۸۷) در کتاب «مصحف روشن» ویژگی‌های اصلی تذهیب مکتب شیراز دوره صفوی را در تغییر سنت کتابت قرآن‌های پرکار چندپاره به قرآن‌های تک جلدی بیان داشته است و نتیجه گرفته که بخش عظیمی از قرآن‌های قرن دهم هجری قمری که در ایران کتابت شده، نسخه‌های تک جلدی هستند. همچنین در این زمان است که متونی همچون دعای ختم قرآن و فال‌نامه به انتهای مصحف افروزده شده است. در مقاله «بررسی ساختار و صفحه‌آرایی صفحات افتتاح نسخ قرآن مجید از قرن پنجم تا دوازدهم هجری» شفیعی و مراثی (۱۳۹۲) نتیجه گرفته‌اند که حاشیه تذهیب مکتب شیراز شامل ردیفی از بادامک‌ها و تاج‌های کوچک است. همچنین لوح افتتاح ۸۰٪ آثار، شامل شکوفه‌های زرین و رنگین با ساقه‌های باریک، طوماری و مواج بر بوم لاجورد است و نقوش آن با مشکی دورگیری شده است. صحراء‌گرد و شیرازی (۱۳۹۲) در مقاله «سطربندی و صفحه‌آرایی قرآن‌های خطی (با تاکید بر آثار قرن هشتم تا دهم هجری شیراز)» به این نتیجه رسیدند که در قرن دهم هجری قمری متن قرآن با دو نوع قلم جلی و خفی به خطوط ثلث و نسخ یا محقق و ریحان اجرا می‌شده که به صورت سه کتیبه درشت در بالا، پایین و وسط و دو دسته ریزنویس در میان کتیبه‌ها بوده است.

در مقاله «خاندان روزبهان شیرازی» معتقدی (۱۳۹۲) نتیجه گرفته که تغییر قطع از سلطانی به رقیعی و گاه کوچک‌تر در کنار اضافه شدن روش‌های نوین در عرصه کتاب‌آرایی (حل کاری، انگک، قطاعی، عکس و غیره)، نشان از مولد شیوه‌های نو با شاخصه‌های جدید در تزئین کتب مکتب شیراز است. فرهمندثاد و دیگران (۱۳۹۴) در مقاله «بررسی نسخه‌پردازی مکتب شیراز صفوی» بیان داشتند که مهم‌ترین ویژگی این مکتب، شکل‌گیری فرمی از تذهیب در تزئین صفحه مزدوج آغازین و سرلوحه‌ای مذهب پرکار و ظریف و افزودن رنگ سبز زنگاری و مشکی در زمینه‌ی قاب‌بندی‌ها و احیای طرح‌های کنگره‌ای و نیم تاج‌ها در حاشیه کتیبه لوح‌های مذهب است. اکبری و کشمیری (۱۴۰۱) در مقاله‌ای با عنوان «مقایسه ساختار تذهیب صفحات مذهب مزدوج در چهل نسخه از شاهنامه و خمسه‌های دوره صفوی» نتیجه گیری کرده‌اند: در تزئینات تذهیب خمسه‌ها و شاهنامه‌ها الگوهای مشترکی در این مطالعه شناسایی شده است که در قرآن‌ها نیز شاهد به کارگیری آنها بوده؛ هر چند که این امر نشان دهنده گرتهداری مذهبان از الگوهای پیشین است.

از پژوهش‌های خارج کشور می‌توان به پژوهش لینگر^۱ (۱۹۸۹) اشاره کرد که در کتابی با عنوان «هنر خط و تذهیب قرآنی» به بررسی خط و تذهیب در تمدن اسلامی پرداخته است. در فصل ششم و هفتم به ترتیب به معرفی و تحلیل مصاحف تیموری و صفوی در ایران پرداخته است و از مصاحف نفیس کتابخانه آستان قدس رضوی جزویه‌های قرآنی ۴۱۶ و ۴۱۴ را از مصاحف مرچع دوره تیموری معرفی کرده است. جیمز^۲ (۱۹۹۲) در کتاب «پس از تیمور» ویژگی تذهیب مکتب شیراز را در کتبه‌های منحنی با نقش دسته‌گل پر مانند بر زمینه‌ای آبی رنگ و خطوط طلایی و آبی قاب‌بندی شده و برای فواصل آیات نقش گل کوچک طلایی و نقوش بیضی شکل در حاشیه به جهت محل هر پنج آیه و نقشی مدور نشان پایان هر ده آیه بیان داشته است. بلیر و بلوم^۳ (۱۹۹۴) در کتاب «هنر و معماری اسلامی» به کتاب‌آرایی و مکاتب هنری دوره تیموری پرداخته‌اند و نتیجه گرفته‌اند که مهمترین مراکز انتقال هنرمندان کانون‌های شیراز و هرات بودند که باعث انتقال دست-آوردهای هنری بین این کانون‌ها شده است. از پژوهش‌های دیگر ریشارد^۴ (۱۹۹۷) در کتاب «جلوه‌های هنر پارسی» تصاویری از نسخه‌های مرجع دوره‌های تیموری و صفوی را ارائه کرده و از نقش حکومت در دوره تیموری و بازار و رفاقت در دوره صفوی در تولید کتاب‌ها اشاره داشته است.

با بررسی پژوهش‌های گذشته مشخص است که مطالعه تطبیقی آثار مکتب شیراز در دو دوره تیموری و صفوی انجام نگرفته است؛ لذا با وجود نیاز به شناخت تفکیک آثار این دو مکتب هنری که بر اساس آن بتوان مصاحف بدون شناسنامه این دو دوره را بازشناسht این پژوهش انجام گرفته است. مسئله اصلی این پژوهش شناسایی و تبیین ویژگی‌های مصحف نگاری در مکتب شیراز در دوره‌های تیموری و صفوی است تا بدین طریق بتوان سیر تحول و دگرگونی کتابت و کتاب آرایی قرآن‌های شیراز را باز شناخت. در این پژوهش به پرسش‌های زیر پاسخ داده می‌شود:

- ویژگی‌های تزئینات مصاحف مکتب شیراز در دوره تیموری کدام است؟
- ویژگی‌های تزئینات مصاحف مکتب شیراز در دوره صفوی کدام است؟
- چه نقاط اشتراک و اختلافی در نسخه‌شناسی مصاحف مکتب شیراز در دوره‌های تیموری و صفوی وجود دارد؟

روش پژوهش

برای دستیابی به هدف‌های پژوهش از یک فرآیند نظاممند بهره گرفته شده تا پاسخ پرسش‌ها یا راه حل مسائل به دست آید. پژوهش حاضر از نظر هدف توسعه‌ای به روش تطبیقی انجام گرفته و روش جمع‌آوری اطلاعات کتابخانه‌ای است؛ زیرا که امکان دسترسی به اصل منابع و تجزیه و تحلیل فنی، تجربی و آزمایشگاهی منابع وجود نداشت؛ لذا این پژوهش با محوریت مشاهده غیرمستقیم نمودها و بررسی‌های تاریخی انجام گرفته است (مهاجری، ۱۳۹۰). در تجزیه و تحلیل تطبیقی، موقعیت‌ها، گروه‌ها و آثار متفاوت و یا داده‌های مشابه را در سیر تحول و تطور یک دوره تاریخی بررسی می‌کنند و در نتیجه برای استفاده بهینه از مطالعات تطبیقی باید اقدام به طبقه‌بندی اطلاعات کرد (عربی، ۱۳۷۸).

در این پژوهش با تحلیل داده‌های مطرح شده در پیشینه پژوهش، مؤلفه‌های تعیین کننده‌ای که منابع مرجع مکتب هنری شیراز در دوره زمانی پژوهش را بتواند مشخص کند از طریق فهرست کتابخانه شناسایی و در کاربرگه‌های سیاه وارسی ثبت شد. اطلاعات نسخه‌شناسی بدست آمده، از طریق جداول مورد طبقه‌بندی قرار گرفته است. جامعه آماری این پژوهش ۲۱۰۰۰ مصحفی است که در گنجینه قرآنی آستان قدس رضوی نگهداری می‌شود. در دوره زمانی پژوهش ۱۷۵۹ مصحف از طریق فهرست شناسایی شد که طبق جدول شماره: (۱) مصاحف بازه زمانی پژوهش که دارای تزئینات به عنوان یکی از ارکان نسخه‌شناسی در شناسایی مکاتب هنری هستند، در دوره تیموری و صفوی طبقه‌بندی شده‌اند:

¹. Lings

². James

³. Blair & bloom

⁴. Richard

جدول ۱. جامعه اولیه پژوهش، مأخذ، فهرست کتابخانه استان قدس رضوی

دوره‌های مورد پژوهش	تعداد مصحف	مصاحف دارای تزئینات
دوره تیموری	۷۸۵	۱۴۶
دوره صفوی	۹۷۴	۲۲۶

با نظر به جدول شماره (۱) مشخص است که در مجموعه آستان قدس رضوی ۱۴۶ مصحف دوره تیموری و ۲۲۶ مصحف از دوره صفوی به عنوان جامعه ثانویه وجود دارد که از میان این جامعه آماری به روش هدفمند مصاحف مرجع و نفیس مکتب شیراز از طریق فهرست کتابخانه شناسایی شد. از دوره تیموری جزوه‌های قرآنی شماره ۴۱۴،۸۲۶ و مصحف ۱۹۰ و از دوره صفوی، شماره‌های: ۱۲۶، ۱۳۶، ۱۰۶، ۱۱۲، ۲۹۱ که در ترقيقه کاتب یا شهرت کاتب مربوط به مکتب شیراز دوره‌های تیموری و صفوی بود، به عنوان مصاحف مرجع مورد تحلیل دانش نسخه‌شناسی قرار گرفته است.

یافته‌ها

پاسخ به سؤال اول، ویژگی‌های تزئینات مصاحف مکتب شیراز در دوره تیموری کدام است؟

بر اساس مطالب پیشینه پژوهش، در شهر شیراز با حضور شاهزادگان تیموری کتابخانه و کارگاه هنری در رقابت با هرات شکل گرفت و مکتبی پرمایه و غنی به نام مکتب شیراز به وجود آمد. بر اساس ویژگی‌های نسخه‌شناسی، جزوه‌های قرآنی شماره: ۸۲۶ و ۴۱۴ و قرآن شماره: ۱۹۰ از مصاحف مکتب شیراز دوره‌ی تیموری به عنوان منابع مرجع این مکتب هنری شناسایی شدند. ویژگی این مصاحف کیفیت خط ممتاز و دارا بودن تمام ارکان نسخه‌شناسی است. جزوه قرآنی شماره: ۴۱۴ به کتابت ابراهیم سلطان گورکانی حاکم شیراز و جزوه قرآنی شماره: ۸۲۶ زین العابدین بن محمد الکاتب شیرازی است. این آثار جزو مصاحف نفیس گنجینه قرآنی آستان قدس رفه‌ست‌های آستان قدس رضوی به عنوان مصحف مکتب شیراز ثبت شده است. این آثار جزو مصاحف نفیس گنجینه قرآنی آستان قدس رضوی هستند که می‌توانند به بهترین شکل تمام ارکان نسخه‌آرایی این مکتب هنری را مشخص کنند. در جدول شماره (۲) اطلاعات به دست آمده از فهرست قرآنی آستان قدس رضوی ارائه شده‌اند:

جدول ۲. ویژگی‌های کتاب‌آرایی مصاحف مکتب شیراز دوره تیموری، مأخذ، فهرست کتابخانه

ویژگی نسخه‌شناسی	نام کاتب	جزوه قرآنی: ۴۱۴	جزوه قرآنی: ۸۲۶	قرآن شماره: ۱۹۰
تاریخ/کتابت یا وقف	ابراهیم سلطان گورکانی	کتابت: ۸۲۷ ق.	کتابت: ۸۸۹ ق.	زین العابدین بن محمد الکاتب شیرازی
درجه نفاست		وقف: ۸۲۷ ق.	وقف: ۱۰۶۷ ق.	کتابت: --- ق.
نوع خط		فوق العاده نفیس	نفیس	نفیس
کیفیت خط		ثلث/اریحان	ثلث/نسخ	ثلث/نسخ
صفحه پردازی		ممتأز	ممتأز	ممتأز
اندازه اوراق		جلی/خفی نویسی	جلی/خفی نویسی	جلی/خفی نویسی
تزریقات		۸۱*۶۱	۳۸.۵*۲۹.۵	۲۱.۵*۳۱.۵
نام کاتب		آیه و خمس و عشر جدول	لوح مذهب نشانه آیه خمس و آیه و خمس و عشر جدول	لوح مذهب، کتیبه، سر سوره نشان
اوراق بدرقه		ندارد	ندارد	ندارد

با نظر به جدول شماره (۲) مشخص شد که متن مصاحف مکتب شیراز دوره تیموری به خط محقق، ثلث و نسخ و دارای صفحه پردازی جلی و خفی‌نویسی بوده و کیفیت خط نسخه‌های مرجع عالی و ممتاز است. نوع مصاحف به صورت جزو قرآنی و مصحف کامل در این دوره وجود دارد و یکی از این مصاحف در قطع بزرگ سلطانی اجراشده که نشان از فعالیت کارگاه‌های بزرگ حکومتی در این دوره است. اوراق بدرقه ابتدا و انتهای این مصاحف فاقد متن و ترئینات بوده و دعای ختم قرآن و دیگر اذکار و ادعیه در پایان مصاحف کتابت نشده است.

ترئینات لوح افتتاحیه:

در جدول شماره (۳) تصویر سه لوح مذهب افتتاحیه مصاحف مکتب شیراز دوره تیموری آمده است که بر اساس شاخص‌های نسخه‌شناسی (محل کتابت، کاتب، مذهب، واقف و یا دیگر موارد) در فهرست کتابخانه آستان قدس رضوی، مربوط به این مکتب معرفی شده‌اند. هر سه مصحف با حاشیه لا جوردی مزین به بندهای اسلامی توپر و گل و بوته‌اندازی در کتیبه‌های صدر و ذیل و نقش بادامی حاشیه و شرفه‌های کوتاه، مؤلفه‌های اصلی ترئینات این مکتب هنری شناسایی شدند.

جدول ۳. شناسایی ویژگی‌های لوح فاتحه‌الكتاب مصاحف شیراز در دوره تیموری

جزوه قرآنی، شماره ۴۱۴

قرآن، شماره ۱۹۰

جزوه قرآنی، شماره ۸۲۶

با بررسی مصاحف جدول شماره (۳) مشخص هستند که در مکتب شیراز دوره تیموری، لوح مذهب سوره فاتحه‌الكتاب به صورت سه‌بخشی (لوح با کتیبه مزدوج) ترسیم شده چنانکه در کتیبه بالا و پایین مشخصات سوره و در میانه آن در دو لوح متناظر سوره حمد و آیات آغازین سوره بقره یا ابتدای جزو قرآنی کتابت شده سر لوح در برگ پس از لوح افتتاحیه ترسیم نشده است. سر سوره‌ها به دو خط رقاع و کوفی تزئینی کتابت شده است. در این مکتب، کتیبه‌های مزدوج صدر و ذیل لوح مذهب سوره افتتاحیه با طرح ترنجی و قلمدانی و کتابت سر سوره‌ها بر روی رنگ کاغذ فاقد پس زمینه رنگی اجراشده‌اند. شرفه‌های لوح مذهب این مکتب باریک و کوتاه و بیشتر به طرح نیزه‌ای است. همچنین این لوح دارای نقش دندانه‌موشی در اطراف متن قرآن بوده که با گل و بوته‌اندازی و اسلامی مزین شده‌اند.

ترئینات همراه متن مصاحف

در این ترئینات، نشان فواصل آیات به جز جزو قرآنی ۴۱۴ به صورت گوی ساده زرین ترسیم شده است. کتیبه سر سوره در این مکتب همچون لوح افتتاحیه بر روی کاغذ کتابت شده، نقش سر سوره کتیبه بازویندی است که چهار لچکی لا جوردی آن را ایجاد کرده است. نقش گل و بوته‌اندازی شیوه شیراز به رنگ طلایی بر زمینه لا جوردی در این لچکی‌ها ترسیم شده است. نقش بادامی نشان خمس که در جدول شماره (۴) ارائه شده به دو صورت: ۱. نقش بادامی ساده و بدون کتیبه کوفی؛ و ۲. طرح بادامی بزرگ و دارای شرفه‌های شعاعی و

دارای کتیبه خمس به خط کوفی تزیینی است. نشان عشر به صورت دایره در تمام مصاحف مورد بررسی ترسیم شده‌اند. نشان تزئینی برای نمایش محل تحزیب، سجده واجب و غیره در این مصاحف اجرا نشده است.

جدول ۴. تطبیق تصاویر تزئینات همراه متن مکتب شیراز در دوره تیموری

نشان	جزوه قرآنی، شماره ۴۱۴	جزوه قرآنی، شماره ۸۹۰	جزوه قرآنی، شماره ۱۹۰
نشان پایان آیات			
نشان خمس			
نشان عشر			
سر سوره			
ندارد			

تزئینات اوراق انتهای قرآن

در اوراق بدرقه قرآن، دعای ابتدا یا تلاوت یا ختم قرآن یا فالنامه در آثار مکتب شیراز دوره تیموری مشاهده نمی‌شود. پاسخ به سوال دوم، ویژگی‌های تزئینات مصاحف مکتب شیراز در دوره صفوی کدام است؟

در شهر شیراز پس از درگذشت ابراهیم سلطان تیموری در نیمه قرن نهم هجری قمری، عملأً حمایت‌های درباری از هنرمندان کمتر شد و شیراز زمانی در اختیار قوم ترکمن و هنرمندان تحت تأثیر مکتب تبریز قرار گرفتند. در ابتدای دوره صفوی تغییر رویه شاه طهماسب در حمایت هنرمندان باعث شد، بخشی از هنرمندان پایتحت به شیراز مهاجرت کنند. تفاوت نسخه‌های خطی شیراز صفوی با تیموری در ایجاد کانون وراقان به جای کانون دیوانی بود. از این حیث در این مکتب آثار از نظر اجرا به جلوه و نفاست نسخه‌های سلطنتی دوره تیموری نبوده و در کارگاه‌های خانوادگی اجرا می‌شد. بینش مذهبی دوره صفوی نیز در تغییر روش‌های نسخه‌پردازی مؤثر بود. از میان مصاحف دوره صفوی، به صورت هدفمند ۵ مصحف که کاتبان آن‌ها از وراقان مشهور شهر شیراز هستند به جهت تحلیل مصاحف مکتب شیراز دوره صفوی انتخاب شده‌اند که از طریق جدول شماره (۵) ویژگی‌های نسخه‌شناسی آن‌ها ارائه شده‌اند:

جدول ۵. ویژگی‌های کتاب‌آرایی مصاحف مکتب شیراز دوره صفوی، مأخذ: فهرست کتابخانه

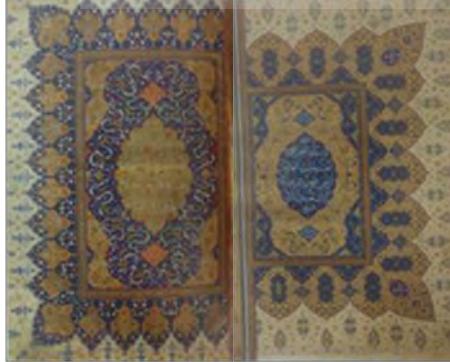
ویژگی نسخه‌شناسی	نام کاتب	کتاب: ۱۲۶	قرآن، شماره ۱۳۶	قرآن، شماره ۱۰۶	قرآن، شماره ۱۱۲	قرآن، شماره ۲۹۱
نام کاتب/واقف	شمس الدین علی کاتب شیرازی	روزبهان شیرازی	عبدالقدیر حسینی شیرازی	عبدالقدیر حسینی شیرازی	عبدالقدیر حسینی شیرازی	عبدالقدیر حسینی شیرازی
تاریخ/کتابت یا وقف	کتابت: ۹۱۱ق.	کتابت: ۹۵۴ق.	وقف: ۹۷۰ق.	ندارد	وقف: ۱۰۵۱ق.	وقف: ۱۰۵۱ق.

نفیس	نفیس	فوق العاده نفیس	نفیس	نفیس	درجه نفاست
نسخ	ثلث/نسخ	ثلث	نسخ	نسخ	نوع خط
ممتأز	ممتأز	عالی	ممتأز	ممتأز	کیفیت خط
دفتری ساده	جلی/خفی نویسی	دفتری ساده	دفتری ساده	دفتری ساده	صفحه پردازی
۲۸*۴۲	۲۶.۵*۴۰	۳۶.۵*۵۴.۵	۱۷.۵*۲۸	۲۲*۳۵	اندازه اوراق
سرلوح-سرسوره- کتیبه-نشان-تذهیب- ترصیع-تشعیر- جدول-زراندازی میان‌سطور-لوح	سرلوح-سرسوره- کتیبه-نشان-تذهیب- ترصیع-تشعیر- جدول-زراندازی میان‌سطور-لوح	سرلوح-سرسوره- کتیبه-نشان-تذهیب- ترصیع-تشعیر-جدول- زراندازی میان‌سطور- لوح	سرلوح-سرسوره-کتیبه- نشان-تذهیب-ترصیع- تشعیر-جدول- زراندازی میان‌سطور- لوح	سرلوح-سرسوره- کتیبه-نشان-تذهیب- ترصیع-تشعیر-جدول- زراندازی میان‌سطور- لوح	ترزئینات
دارد	دارد	دارد	دارد	دارد	اوراق بدرقه

ترزئینات لوح افتتاحیه:

در لوح افتتاحیه مصاحف مکتب شیراز دوره صفوی، سوره حمد در دو لوح متناظر کتابت شده و پس از لوح افتتاحیه، آیات آغازین سوره بقره زیر سرلوح صفحه بعد افتتاحیه کتابت شده است. در جدول شماره (۶) به ترتیب از بالا به پایین تصاویر تزئینات ظهریه (اوراق بدرقه)، لوح مذهب و مرصع فاتحه‌الكتاب و سرلوح ابتدای سوره بقره از مصاحف مرجع مکتب شیراز دوره صفوی ارائه شده‌اند.

جدول ۶. شناسایی ویژگی‌های لوح فاتحه‌الكتاب مصاحف شیراز در دوره صفوی

قرآن، شماره ۱۲۶	قرآن، شماره ۱۳۶	قرآن، شماره ۱۱۲	قرآن، شماره ۲۹۱
			
			
تصویر آن ارائه نشد			

با بررسی جدول شماره (۶) مشخص می‌شود که متن لوح فاتحه‌الکتاب مصاحف مکتب شیراز دوره صفوی بیشتر به خط نسخ کتابت شده‌اند و بیشتر کتیبه‌های سر سوره به خط رقاع و ثلث هستند. در مصاحف تناسب موزون کتابت، اعراب گذاری و تزئینات اطراف حروف و کلمات وجود دارد. شیوه کتابت جلی و خفی‌نویسی در یک قرآن مورد بررسی دیده شد که آن مورد هم در لوح افتتاحیه این شیوه کتابت نشده است. لوح افتتاحیه شامل کتابت سوره حمد در یک نقش لوزی یا بازویندی در دو لوح متناظر است و کتابت سوره بقره در زیر یک سرلوح در صفحه بعد انجام گرفته است. متن سوره حمد در زمینه‌های زرین به رنگ سفیدآب یا سیاه و بر زمینه لاچوردی یا طلایی کتابت شده است. شرفه‌های لوح‌های مذهب این دوره بلند و پر کار اجرا شده و پیرامون لوح بیشتر مصاحف، دارای نقوش تشییری و در یک مورد به صورت مرصع اجراشده‌اند. نقوش دندانه‌موشی میان متن در این دوره با بندهای اسلیمی و ختایی با گل‌های الوان ریز و بر روی سطح طلایی اجرا شده که در اصطلاح نسخه‌شناسی به طلا اندازی بین سطور مشهور است. این موضوع در مابقی تزئینات مصاحف نیز حاکم است و نقوش ختایی الوان بر دیگر جزیيات تسلط دارند.

تزئینات همراه متن مصاحف

تزئینات همراه متن شامل نقوش پایان آیات، سر سوره، خمس و عشر بود. این تزئینات بارنگ‌های الوان لاچوردی، سرخی، سبز و طلایی جلوه خاصی داشته و در بیشتر آن‌ها بندهای ختایی نقش شده‌اند. سر سوره‌ها به خط رقاع یا ثلث کتابت شده‌اند.

جدول ۷. تطبیق تصاویر تزئینات همراه متن مکتب شیراز در دوره صفوی

شماره قرآن	نشان پایان آیات	شماره ۱۲۶	شماره ۱۳۶	شماره ۱۰۶	شماره ۱۱۲	شماره ۲۹۱
به علت مرمت برداشته شده است	نشان خمس	نماد	نماد	نماد	نماد	نماد
به علت مرمت برداشته شده است	نشان عشر	نماد	نماد	نماد	نماد	نماد
تصویر داده نشد		نماد	نماد	نماد	نماد	نماد
تصویر داده نشد		نماد	نماد	نماد	نماد	نماد

با نظر به جدول شماره (۷) مشخص است که تزئینات همراه متن بیشتر به صورت سر سوره، نقوش میان سطور و علائم حاشیه متن است. قرآن شماره ۱۲۶ به علت مرمت متن و حاشیه فاقد تزئینات در حاشیه متن قرآن بود. در ترسیم نشان‌های خمس همان سبک گذشته نشان بادامی بدون کتیبه ترسیم شده و طرح ترنج به جهت نشان عشر اجرا شده است.

تزئینات اوراق انتهای قرآن

در تمام مصاحف مورد بررسی در اوراق بدرقه انتهای متن قرآن دعای ختم قرآن، فهرست سوره‌های قرآن، فالنامه و غیره مشاهده شد که با لوح‌های مذهب و مرصع تزئین شده‌اند. از خط نستعلیق در این دوره به جهت کتابت ادعیه استفاده شده است.

پاسخ به سؤال سوم، چه نقاط اشتراک و اختلافی در نسخه شناسی مصاحف مکتب هرات در دوره‌های تیموری و صفوی وجود دارد؟ با خوانش بصری لوح مذهب سوره فاتحه‌الكتاب مصاحف جداول ۶ و ۳ مشخص می‌شود که در الگوی تزئینات ما بین مکتب شیراز تیموری و صفوی تفاوت‌های اساسی وجود دارد. مهم‌ترین موضوع تغییر نگرش در استفاده از تزئینات است، به‌طوری‌که تذهیب بر کتابت در دوره صفوی تسلط دارند و کتابت متن سوره حمد بر روی تزئینات انجام گرفته و در مواردی خوانایی را دچار اشکال کرده است. این موضوع در مکتب شیراز دوره تیموری و در مکتب هرات به علت قاب‌بندی و دندانه موشی‌های اطراف متن سوره کمتر دیده می‌شود. مهم‌ترین تغییر دیگر، نوع طراحی کلی لوح مذهب در این دو دوره است. در دوره تیموری، لوح مذهب با دو کتیبه مزدوج در صدر و ذیل که سوره‌های حمد و ابتدای بقره به صورت متناظر در دو صفحه کتابت شده قابل مشاهده است؛ اما در دوره صفوی کتیبه‌های مزدوج دیده نمی‌شود و سوره حمد در دو صفحه به صورت متناظر در میان نقش بازویندی یا لچک و ترنج کتابت شده و ابتدای سوره بقره در زیر نقش سرلوح در صفحه بعد آمده است که در جدول شماره (۸) قابل مشاهده است.

جدول ۸. تطبیق تصاویر لوح مذهب مکتب شیراز دوره تیموری و صفوی

مکتب شیراز صفوی

لوح فاتحه‌الكتاب، شماره ۴۱۴

لوح فاتحه‌الكتاب، قرآن، شماره ۱۱۲

از تفاوت‌های دیگر آثار این دو دوره، استفاده از دعاهاي ختم، فالنامه در اوراق بدرقه مصاحف صفوی است که در دوره تیموری مشاهده نمی‌شود. تذهیب مصاحف دوره صفوی پرکار و از بندهای ختایی الوان و بتربه در میان بندهای اسلیمی استفاده شده و شرفه‌های آن پرکار است؛ درحالی که در دوره تیموری طرح لوح، قاب‌بندی شده و بندهای ختایی در میان بندهای اسلیمی اجرا نشده است. شرفه‌های شیراز تیموری کوتاه و نیزه‌ای هستند درحالی که شرفه شیراز صفوی بلند و پرکار اجرا شده‌اند. همچنین نقش کنگره‌های پیوسته یا نیم ترنج در بخش بیرونی حاشیه لوح‌های دوره صفوی ترسیم شده که تداعی کننده تشبع نور خورشید است؛ درحالی که در دوره تیموری حاشیه لوح

مذهب با خطی صاف احاطه شده و از نقشی بادامی در وسط اصلاح حاشیه استفاده شده است. دیگر موارد نسخه‌شناسی بین مصاحف در این دو دوره یکسان است. نتایج به دست آمده در باب مصاحف مکتب شیراز در دو دوره تیموری و صفوی از طریق جدول شماره (۹) طبقه‌بندی شده‌اند:

جدول ۹. نتیجه‌گیری شناخت مصاحف مکتب شیراز در دو دوره تیموری و صفوی

دوره صفوی	دوره تیموری	نوع
لوح افتتاحیه به طرح ترنج یا بازوبندی و حاشیه کنگره‌دار و نیم ترنج بر حاشیه و دارای شرفه‌های بلند و پرکار	استفاده از لوح مذهب مزدوج که سوره‌های حمد و ابتدای بقره به صورت متناظر در دو صفحه کتابت شده و دارای نقش بادامی بر حاشیه و شرفه‌های کوتاه نیزه‌ای	قالب لوح فاتحه الكتاب
همه مصاحف مرجع به سورت قرآن کامل بود	بیشتر جزوی قرآنی است	جزوه قرآنی
دارای تزئینات لوح مذهب یا شمسه است	فاقد عبارات و تزئینات است	اوراق بدرقه ابتدا (ظاهریه)
در تمام مصاحف ادعیه و دعای ختم قرآن کتابت و تزئین شده است	فاقد ادعیه و تزئینات است.	اوراق بدرقه انتها
ادعیه انتهای قرآن‌ها برخی به خط نستعلیق است	دیده نشد	خط نستعلیق
در بیشتر لوح‌های مذهب تشییر به صورت گل و بوته‌اندازی اجراشده است	در اطراف لوح‌های مذهب مصحف اجرانشده است	تشییرسازی
بیشتر به صورت ساده دفتری است و فقط یک مورد جلی و خفی‌نویسی دیده شد	به صورت جلی و خفی‌نویسی است	نوع صفحه‌پردازی کتابت
این نقش در لوح افتتاحیه و در برخی مصاحف در کل صفحات به طرح طلا اندازی بین سطور بدون نقش یا به نقش‌بندهای خطایی الوان اجراشده است.	این نقش فقط در لوح افتتاحیه به طرح هاشور و الیمی و گل و بوته‌اندازی اجراشده	نقوش دندانه‌موشی
تزئینات بر کتابت مسلط است و در لوح افتتاحیه کتابت در میان نقوش اجراشده و از دور خوانش ندارد	از نظر زیبایی تزئینات برای بهتر دیده شدن کتابت اجراشده و فضای کافی برای کاتب وجود دارد	نوع کتابت از نظر زیبایی
اصلی‌ترین نقوش بندهای خطایی الوان و اسلیمی ماری است	اصلی‌ترین نقوش، نقش اسلیمی و به همراه گل و بوته‌اندازی است	ترکیب‌بندی نقوش
گره‌بندی کمتر اجراشده است	بدون گره‌بندی یا گره‌بندی جداول ساده است.	گره‌بندی جداول

<p>نسبت استفاده از نقوش ختایی بیشتر از مکتب هرات بود و نقوش در نیمه اول قرن نهم به صورت گل و بوته‌های ریشه‌ای طلایی بود.</p>	<p>نقوش ختایی در نیمه اول دوره تیموری کار نمی‌شده یا در قالب‌هایی جدا از نقوش اسلامی طراحی می‌شده به صورت کلی تسلط به نسبت مکتب شیراز، بیشتر با نقوش اسلامی است.</p>	<p>نقوش ختایی</p>	
<p>بیشترین فراوانی نقش اندازی ختایی در میان نقوش دندانه‌موشی محرر بود.</p>	<p>بیشترین فراوانی ساده محرر بود.</p>	<p>نقوش بین سطور</p>	
<p>خمس و عشر فاقد کتیبه است. نشان عشر هم‌دایره هم به شکل ترنج است</p>	<p>بیشترین فراوانی نقوش خمس و عشر فاقد کتیبه کوفی است. نشان عشر دایره است</p>	<p>کتابت در نقوش همراه متن</p>	

بحث و نتیجه‌گیری

در این پژوهش مکتب شیراز که مهم‌ترین مکاتب هنری ایران در قرون نهم و دهم هجری قمری است، مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته است. یافته‌های پژوهش بر اساس دانش نسخه‌شناسی انجام گرفته و با شناسایی قرآن‌های مرجع و نفیس مکتب شیراز مشخص شد که تفاوت‌های اساسی در برخی ویژگی‌های نسخه‌شناسی وجود دارد که می‌توان بر اساس آن مصاحفی که به‌واسطه عدم وجود رقم کاتب زمان و محل کتابت آن‌ها مشخص نشده‌اند، شناسایی کرد. این موضوع از مهم‌ترین دغدغه‌های معنوی و مادی برای مجموعه‌داران آثار هنری است. در مکتب شیراز، اگرچه هنرمندان در آغاز بر اساس تجرب و سنت‌های گذشتگان، هنر تذهیب و رنگ‌آمیزی را انجام می‌دادند؛ اما با عوامل و لوازم و ابتكارهایی که در امر نسخه‌آرایی به کاربردند، تذهیب و تزئینات نسخه‌های خطی را به صورت یک اثر تازه، بدیع و ممتاز درآورده‌ند که آثار آن به عنوان یک مکتب هنری شاخص قابل واکاوی است.

در آثار مکتب شیراز دوره تیموری مصاحفی وجود دارند که با حمایت دیوان حکومتی همچون جزوی قرآنی ۴۱۴ آستان قدس انجام گرفته که نظر آزاد (۱۳۸۷) مبنی بر حمایت حکومت مورد تأیید قرار گرفت. در باب ویژگی تذهیب مصاحف مکتب شیراز، صحراء‌گرد (۱۳۸۷)، ویژگی جلی و خفی‌نویسی و برتری خط نسخ به عنوان خط رسمی کتابت مصاحف اشاره کرده که در مصاحف موردنظری تأیید شد. جیمز (۱۹۹۲) از کتیبه‌های منحنی با نقش دسته‌گل پر مانند بر زمینه‌ای آبی رنگ و نقوش بیضی‌شکل در حاشیه به جهت محل هر پنج آیه و نقشی مدور نشان پایان هر ده آیه اشاره کرده که در این پژوهش با عنوان گل بوته‌اندازی در طرح لوح مذهب دوره تیموری و همچنین نشان ترنج و بادامی به جهت خمس و نشان دایره برای نشان عشر مورد تأیید قرار گرفت. معتقد‌ی (۱۳۹۲)، از تغییر قطع سلطانی به رقعي اشاره کرده که با وجود قرآن بزرگ ابراهیم میرزا و قطع دیگر مصاحف مرجع مکتب شیراز دوره تیموری این موضوع رد شد. در باب قرآن‌های مکتب شیراز دوره صفوی، کتابت مصاحف تک جلدی، به کارگیری دعای ختم قرآن و فالنامه در انتهای مصاحف از ویژگی قرآن‌های مکتب شیراز دوره صفوی اشاره شد (صحراء‌گرد، ۱۳۸۷) که یافته‌های پژوهش همگی به صورت تک‌نسخه و دارای ادعیه در انتهای مصاحف بودند. شفیقی و مراثی (۱۳۹۴) از برتری تزئینات بر خوانایی متن قرآن را ویژگی مصاحف مکتب شیراز دوره صفوی بر شمردند که در پژوهش تأیید شد.

در پژوهش حاضر وجود اشتراک و افتراق مصاحف دوره‌های تیموری و صفوی مکتب شیراز به جهت خوانش و تطبیق عناصر نسخه‌شناسی مورد بررسی قرار گرفت و مواردی که در شناسایی آثار این مکتب از هم‌دیگر کمک می‌کنند، مشخص شد. از میان تمام ویژگی‌های ارائه شده در این پژوهش می‌توان به این نتیجه دست‌یافته که پنج ویژگی تزئینات لوح فاتحه‌الكتاب، سر سوره‌ها، ادعیه اوراق بدرقه ابتداء و انتهای قرآن، تزئینات همراه متن قرآن و ترکیب‌بندی نقوش از مهم‌ترین ویژگی‌هایی هستند که می‌توانند در شناسایی مصاحف قرآنی این مکتب هنری به کار گرفته شوند.

- (۱) قالب طرح لوح فاتحه‌الكتاب: در مکتب شیراز به طرح کتیبه مزدوج صدر و ذیل لوح و سوره حمد و بقره به صورت متناظر در دو برگ کتابت شده و شرفه‌ها ساده هستند. در مکتب شیراز صفوی قالب طرح لچک و ترنج است و سوره حمد در دو برگ متناظر داخل ترنج‌ها کتابت شده‌اند و به علت تزئینات زیر متن سوره خوانایی کمتری دارند و شرفه‌ها پرکار و از نقوش اسلامی در هم‌تینیده تشکیل شده‌اند.
- (۲) سر سوره‌ها: در دوره تیموری بر روی کاغذ و در دوره صفوی بر روی زمینه زر کتابت شده‌اند؛
- (۳) دعاهای اوراق برقه شامل افتتاح: در دوره تیموری ادعیه مشاهده نشد؛ در حالی که در مصاحف مکتب شیراز دوره صفوی اجرا شده‌اند؛
- (۴) تزئینات همراه متن قرآن در دوره تیموری نشان خمس به شکل بادامی و عشر به شکل دایره هستند و کتیبه کوفی در برخی نشان‌ها آمده است؛ ولی در دوره صفوی شکل ترنج برای نشان عشر ترسیم شده و نشان‌ها فاقد کتیبه کوفی هستند؛
- (۵) ترکیب‌بندی نقوش: در دوره تیموری، نقوش اسلامی و بند رومی مهم‌ترین نقوش به کاررفته در این دوره هستند و نقوش ختایی به صورت گل و بوته‌های رسیه‌ای در قالب‌هایی جدا از بندهای اسلامی اجرا شده است. در دوره صفوی تسلط با بندهای ختایی است.
- همان‌گونه که در این پژوهش مشخص شد، ضمن توجه به روش‌های شناسایی ویژگی‌های هنری هر مکتب و دوره هنری که در مطالعات پیشین انجام گرفته، می‌توان از طریق مطالعه تطبیقی بین آثار دوره‌ها و مکاتب هنری، ویژگی‌هایی را شناسایی کرد که مختص به یک دوره یا مکتب هنری است و در دیگر مکاتب و دوره‌های هنری وجود ندارد و به عنوان مؤلفه‌های پژوهش‌های پیشنهادی در تکمیل بسترهاي هوسي و شناختي يك مکتب هنري می‌توان مورد پژوهش قرارداد. همچنين با توجه به احتمال شناسایی آثار دیگر مکاتب هنری از طریق الگوی مفهومی داده شده، در پژوهش‌هایی میزان تطبیق این الگو مورد سنجش قرار گیرد.

منابع

- آزنده، ی. (۱۳۸۷). مکتب نگارگری شیراز. فرهنگستان هنر.
- اعربی، م. (۱۳۷۶). روش تجزیه و تحلیل تطبیقی در مدیریت. دفتر پژوهش‌های فرهنگی، ۲۳،
- اکبری، ا.، و کشمیری، م. (۱۴۰۱). مقایسه ساختار تذهیب صفحات مذهب مزدوج در چهل نسخه از شاهنامه و خمسه‌های دوره‌ی صفوی. دوفصلنامه هنرهای صنایع اسلامی، ۶(۱)، ۸۵-۱۰۱.
- شفیعی، ن. و مراثی، م (۱۳۸۹). بررسی ساختار و صفحه‌آرایی صفحات افتتاح نسخ قرآن مجید از قرن پنجم تا دوازدهم هجری. نگره، ۳۱، ۲۳-۳۶.
- صرح‌آگرد، م. (۱۳۸۷). مصحف روشن. فرهنگستان هنر.
- صرح‌آگرد، م.، و شیرازی، ع. (۱۳۹۱). سطربندی و صفحه‌آرایی قرآن‌های خطی (با تأکید بر آثار قرن هشتم تا دهم هجری شیراز). مطالعات کتابداری و سازماندهی اطلاعات (مطالعات ملی کتابداری و سازماندهی اطلاعات)، ۹۲(۲)، ۱۳۶-۱۵۱.
- فرهمندزاد، ج. و همکاران. (۱۳۹۴). بررسی نسخه‌پردازی مکتب شیراز صفوی با استناد به قرآن خطی ۱۳۶ آستان قدس رضوی. پیام بهارستان، ۲۵(۲)، ۱۲۲-۱۱۲.
- مهاجری، ع. (۱۳۹۰). مبانی روش تحقیق. چاپار، ۵۲

Aghand, Y. (2008). *Maktab-e Honari-e Shiraz*. Farhangestan Honar [In Persian].

Akbari, A., & Kashmiri, M. (2022). Comparison of the gilding structure of pages of conjugal religion in forty copies of the Shahnameh and Khamsa of the Safavid period. *Two Quarterly Journal of Islamic Artificial Arts*, 6(1), 85-101 [In Persian].

Arabi, M. (1997). *Comparative analysis method in management*. Daftare Paghoheshhaye Farhangi [In Persian].

Blair, S. s., & bloom, j. m. (1994). *The art and architecture of Islam 1250-1800 firs publication*. Cs Graphics Pte.

- James, D. (1992). *After Timur: Qur'ans of the 15th and 16th centuries. Khalili Collection of Islamic Art. vol3. ed Julian Raby.* The Nour Foundation.
- Sahragard, M. (2008). *Roushan Mushaf.* Akademye- honar [In Persian].
- Sahragard, M., Shirazi, A. (2011). Lining and pagination of manuscript Qurans (with emphasis on works from the 8th to 10th centuries of Shiraz). *Library and information organization studies (national library and information organization studies)*, (92), 151-136 [In Persian].
- Shafii, N., & Marathi, M. (2010). Investigating the structure and pagination of the opening pages of the Holy Quran from the fifth to the twelfth century. *Negre.* (31), 36-23 [In Persian].
- Farhamandanjad, J. (2014). Studying the transcription of the Shiraz Safavid school with reference to the 136 manuscripts of Astan Quds Razavi. *Payam-e Baharestan's.* (25), 112-122
- Mohajeri, A. (2011). *Basics of research method.* Chapar. [In Persian].
- Richard, F. (1997). *Aspect of Persian Arts.* National Library of France.

